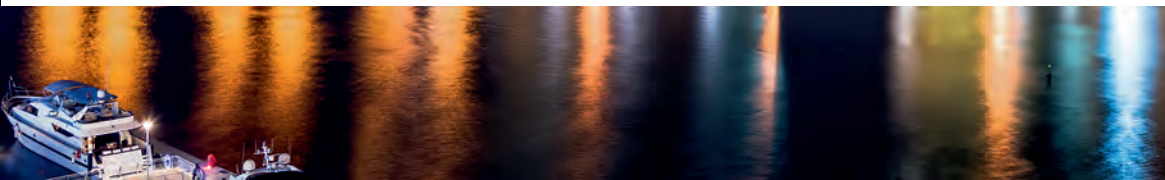

© P. photo. Photogenic

Zjednoczone Emiraty Arabskie

Przewodnik po rynku

ZJEDNOCZONE
EMIRATY ARABSKIE
PRZEWODNIK PO RYNKU

© PAIH S.A.

Niniejsza publikacja ma charakter informacyjny.
Została opracowana na podstawie informacji uznanych za wiarygodne
i nie stanowi wykładni ani opinii prawnej.

PAIH S.A. nie ponosi odpowiedzialności za sposób wykorzystania
zamieszczonych w niniejszej publikacji informacji oraz za możliwe
konsekwencje jakichkolwiek działań podjętych w oparciu o te informacje.

Wydawca: Polska Agencja Inwestycji i Handlu S.A.

Warszawa, październik 2018 r.

Spis treści

I.	Zjednoczone Emiraty Arabskie.	4
II.	Ustrój polityczny.	6
III.	Podstawowe informacje gospodarcze.	8
IV.	Główne bogactwa naturalne.	11
V.	Główne sektory gospodarki	12
VI.	Formy prowadzenia działalności gospodarczej	15
VII.	System podatkowy	18
VIII.	Uczestnictwo w wielostronnych organizacjach i porozumieniach	20
IX.	Dwustronna współpraca gospodarcza ZEA i Polski	22
X.	Eksport / Import – uwarunkowania	25
XI.	Zachęty / bariery przy wejściu na rynek	26
XII.	EXPO 2020 Dubai.	28
XIII.	Kultura biznesowa	31
XIV.	Przydatne kontakty / ZBH, Izby Handlowe, Ambasada.	33

I. Zjednoczone Emiraty Arabskie

Zjednoczone Emiraty Arabskie są położone w części Półwyspu Arabskiego nad Zatoką Perską, sąsiadującą z Arabią Saudyjską i Omanem, poprzez wody terytorialne od zachodu graniczą z Katarrem, a od północy z Iranem. Kraj ten jest federacją siedmiu emiratów: Abu Dhabi (stolica), Dubai, Sharjah, Ajman, Ras Al-Khaimah, Fujairah, oraz Umm Al-Quwain. Każdy z emiratów jest rządzony w sposób absolutnej monarchii pod władzą głowy rodziny rządzącej danym terytorium od pokoleń. Władcy tych siedmiu emiratów tworzą władzę federalną kraju. Prawo w ZEA jest przede wszystkim oparte na szariacie. Prawo federalne jest nadrzędne w całym kraju, podczas gdy każdy emirat ma autonomiczny system prawny – legalizacja rezydencji oraz działalności biznesowej w jednym emiracie nie musi automatycznie oznaczać pełnych uprawnień w innych, choć istnieje oczywiście daleko posunięta integracja. Oficjalnym językiem urzędowym jest arabski, choć w praktyce większość napisów, tablic informacyjnych i nazw własnych podawana jest także w języku angielskim. Emirat Abu Dhabi jako stolica mieści większość siedzib ministerstw kraju i jest terytorialnie największym emiratem stanowiącym prawie 90% powierzchni całego terytorium kraju (włącznie z należącym do niego miastem Al Ain). Na tle pozostałych emiratów Abu Dhabi ma też olbrzymią przewagę głównie z powodu posiadania prawie wszystkich złóż ropy naftowej i gazu na terenie Zjednoczonych Emiratów Arabskich (ZEA), kreując ok. 2/3 jego krajowego PKB. W zakresie przyciągania handlu i turystów Dubaj jest jednak bardziej znany i cieszy się popularnością w realizacji ambitnych osiągnięć, co przekłada się na wspomnianą ogólną renomę światową. Burj Al-Arab jako najbardziej ekskluzywny hotel świata, sztucznie usypane wyspy na wzór palmy, widoczne nawet z kosmosu, czy też najwyższy budynek świata Burj Khalifa – nazwany na cześć prezydenta ZEA – to tylko kilka przykładów ambicji Dubaju. Sharjah jako emirat jest najbardziej konserwatywnym w kraju słynącym z nacisku na tradycję narodową. Na terenie tego emi-

ratu posiadanie czy spożywanie alkoholu jest surowo zabronione. W trosce o zdrowie mieszkańców w lokalach gastronomicznych zabronione jest serwowanie fajek wodnych i sprzedaż napojów energetycznych. Trzy pozostałe z siedmiu emiratów są znacznie biedniejsze i wolniej się rozwijają. Dopiero od dekady zaczęły nastawiać się na turystykę i przemysł w dedykowanych strefach ekonomicznych. Niewątpliwie z uwagi na swój nieco chłodniejszy klimat niż w południowej części kraju oraz konkurencyjne ceny, branża turystyczna z roku na rok przyciąga coraz więcej gości nastawionych na wypoczynek.

II. Ustrój polityczny

Zgodnie z konstytucją ZEA regulującą prawo federalne, prezydentem kraju jest emir Abu Dhabi (z rodziny Al-Nahyan), natomiast premierem i wiceprezydentem jest władca Dubaju (z rodziny Al-Maktoum). Konstytucja pokazuje główny cel ustanowienia federacji i jej celów na poziomie lokalnym i regionalnym. Gwarantuje wszystkim obywatelom ZEA równe prawa i możliwości, bezpieczeństwo i sprawiedliwość społeczną. Władcy odrębnych wówczas emiratów zaczęli się integrować po wycofaniu się Wielkiej Brytanii z protektoratu trwającego od końca XIX wieku. Zjednoczenie państwa w obecnej formie nastąpiło 2 grudnia 1971 roku pod przewodnictwem szejka Zayed bin Sultan Al-Nahyan, zmarłego w 2004 r. i określanego do dziś Ojcem Narodu. Drugim prezydentem w historii kraju jest syn szejka Zayed – szejk Khalifa bin Zayed Al-Nahyan, który m.in. sprawuje funkcję głównego dowódcy sił zbrojnych ZEA. Następcą tronu w Abu Dhabi i zastępcą głównego dowódcy sił zbrojnych jest kolejny syn szejka Zayed – szejk Mohammed bin Zayed Al-Nahyan.

Wybory Federalnej Rady Narodowej w Zjednoczonych Emiratach Arabskich i utworzenie Kolegium wyborczego były przełomowymi krokami mającymi na celu zwiększenie udziału społeczeństwa w systemie politycznym ZEA. Wprowadzono poprawki do konstytucji, których rezultatem była zmieniona ustawa stanowiąca o tym, że premier lub jego zastępcy lub jakiegokolwiek minister federalny nie mogą wykonywać żadnej zawodowej lub komercyjnej pracy ani zawierać transakcji gospodarczej z rządem federalnym lub władzami lokalnymi.

W 2010 roku stworzono projekt „Wizja 2021”, mający na celu przekształcenie ZEA w „jeden z najlepszych krajów na świecie” do 2021 roku. Wizja 2021 koncentruje się szczególnie na zapewnieniu, że obywatele Zjednoczonych Emiratów Arabskich żyją w środowisku społeczno-gospodarczym opartym na stabilności, solidarności, wartościach islamskich

i dziedzictwie narodowym. Głównym założeniem jest także zapewnienie dobrobytu dla wszystkich obywateli tego kraju.

Władze ZEA przykładają dużą wagę do promowania aktywnego udziału kobiet zarówno w biznesie jak i urzędach państwowych - włącznie z udziałem w Radzie Ministrów oraz Narodowej Radzie Federacyjnej (Federal National Council, FNC - de facto parlament), której połowa członków jest wybierana w wyborach powszechnych. Kobiety mają czynne prawo wyborcze, są aktywne i widoczne w pracy wielu instytucji rządowych i stanowią obecnie 20% składu Narodowej Rady wybranej w 2016 r. oraz ok. 66% kadry urzędniczej, co jest dużym odsetkiem w porównaniu do wielu innych krajów regionu i świata.

III. Podstawowe informacje gospodarcze

Gospodarka Zjednoczonych Emiratów Arabskich jest drugą co do wielkości w świecie arabskim (po Arabii Saudyjskiej), z produktem krajowym brutto (PKB) w wysokości 378,4 miliardów USD (1,385 biliona AED) w 2017 roku. Pomimo skutecznej dywersyfikacji gospodarki, Emiraty pozostają wciąż dosyć mocno uzależnione od ropy naftowej (wyjątek stanowi Dubaj). Ropa naftowa i gaz ziemny są wciąż głównym motorem napędowym gospodarki ZEA. W 2009 r. ponad 85% gospodarki Zjednoczonych Emiratów Arabskich opierało się na eksporcie ropy. Podczas gdy Abu Dhabi i inne emiraty ZEA pozostawały stosunkowo konserwatywne w swoim podejściu do dywersyfikacji źródeł przychodów z eksportu, Dubaj skupiał się na różnicowaniu tych źródeł. Turystyka stała się jednym z czynników wpływających na dochody w tym kraju, a jedno z najbardziej luksusowych hoteli na świecie znajdują się w Zjednoczonych Emiratach Arabskich. Boom budowlany, rosnąca baza produkcyjna i prężnie rozwijający się sektor usług pomagają ZEA w rozwijaniu gospodarki i uniezależnieniu jej od wpływów pochodzących z ropy.

W ostatnich latach na spowolnienie rozwoju gospodarki miały wpływ ograniczenia inwestycji rządowych w infrastrukturę i budownictwo, spowodowane niskimi cenami ropy oraz intensywnymi wydatkami zbrojeniowymi. Obecne tempo wzrostu PKB poprawiło się na 2,5% r/r.

Utrzymująca się inflacja, niestabilna sytuacja polityczna w regionie, a także wprowadzenie z początkiem 2018 r. podatku VAT na poziomie 5% może mieć wpływ na decyzje dotyczące inwestycji krótkoterminowych. Prognozuje się, że do końca 2018 r. poziom inflacji wzrośnie do 2,9%. Jednak z punktu widzenia mieszkańców realna wartość pieniądza spada w większym stopniu.

Przez następne kilka lat prognozowany jest sukcesywny wzrost udziału sektora nie-surowcowego w gospodarce ZEA, głównie we wcześniej opisanych dziedzinach. Można spodziewać się utrzymania wydobycia ropy i gazu na stałym poziomie. Najnowszym trendem rozwoju gospodarki jest inicjacja nowoczesnych rozwiązań oraz ułatwianie adaptacji najnowszych technologii, do których można zaliczyć planowaną misję na Marsa, transport przyszłości w postaci Hyperloop, wykorzystanie przez instytucje rządowe autonomicznych i bezzałogowych pojazdów oraz dronów, a także poparcie dla różnorodnych start-up'ów technologicznych. Są to obszary, w których rozwinięte kraje Zachodu mogą mieć opóźnienia z uwagi m.in. na lokalne ograniczenia legislacyjne, a które w ZEA są dynamicznie dostosowywane przez rząd.

Państwo Zjednoczonych Emiratów Arabskich posiada siódme największe z dostępnych zasobów ropy naftowej i gazu na świecie. Zasoby szacuje się na 97,8 milionów baryłek i ponad 6 bilionów metrów sześciennych gazu, co stanowi kolejno 4% i 3,5% dostępnych zasobów światowych. Wbrew szeroko rozpowszechnionym na świecie stereotypom, gospodarka ZEA nie opiera się wyłącznie na naturalnych surowcach (jak ropa i gaz), ponieważ dzięki sukcesywnej dywersyfikacji stanowią one ok. 50% PKB całego państwa (poniżej 2% PKB emiratu Dubaju).

Zjednoczone Emiraty Arabskie to 25. światowa gospodarka eksportowa. W 2016 r. poziom eksportu dla ZEA wyniósł 174 mld USD, a import osiągnął poziom 196 mld USD, dając ujemny bilans 22,3 mld USD. W tym okresie PKB wyniósł 348 mld USD, w proporcji 72,4 tys. USD per capita. Oto lista eksportowanych produktów wg wartości (mld USD): ropa nierafinowana (36,4), złoto (27), ropa rafinowana (19,1), diamenty (8,22), gaz naftowy (6,97). Dla porównania największe pozycje importu ZEA to (w mld USD): złoto (27,4), diamenty (11,9), samochody (11,1), samoloty i helikoptery (10,4) oraz sprzęt transmisyjny (9,1).

W tym samym okresie największymi partnerami handlowymi dla ZEA w zakresie eksportu były (w mld USD): Indie (18,4), Szwajcaria (16,9), Japonia (15,7), Chiny (11) oraz Oman (10,6). Dla porównania największe wartości importu pochodziły z następujących krajów (w mld USD): Chiny (25), USA (17,2), Indie (15,5), Niemcy (14,7) oraz Japonia (9,2).

Rozwój w sektorze nieruchomości i infrastruktury przyczynił się do tego, że kraj stał się globalnym celem turystycznym, a udział turystyki w PKB Emiratów w 2016 r. osiągnął 18,7 mld USD, stanowiąc 5,2% PKB.

ZEA zdobyły również prawo do organizacji Światowej Wystawy EXPO 2020 w Dubaju, która potrwa sześć miesięcy na przełomie lat 2020-2021. Według organizatorów wystawa przyciągnie 18,5 mln wizyt, z których 70% będą stanowić przyjezdni. Wystawa EXPO zdecydowanie odegra istotną rolę w rozwoju branży turystycznej w ZEA, a szczególnie dla Dubaju.

IV. Główne bogactwa naturalne

Gospodarka ZEA jest jedną z najbardziej otwartych na świecie, a jej historia ekonomiczna sięga czasów, gdy statki pływały do Indii, wzdłuż Wybrzeża Suahili, aż na południe Mozambiku. Przed uzyskaniem niepodległości od Zjednoczonego Królestwa i zjednoczenia odrębnych emiratów w jedno państwo w 1971 r. każdy emirat był odpowiedzialny za własną gospodarkę. W tym czasie wydobywanie pereł, żeglarstwo i rybołówstwo były podstawą gospodarki, aż do pojawienia się japońskich pereł hodowlanych. Poprzedni prezydent Zjednoczonych Emiratów Arabskich Sheikh Zayed Bin Sultan Al Nahyan został uznany za osobę, która wprowadziła kraj w XX wiek i wykorzystując dochody z eksportu ropy naftowej sfinansował wszystkie niezbędne inwestycje. Podobnie były wiceprezydent Zjednoczonych Emiratów Arabskich, Rashid Bin Saeed Al Maktoum, miał odważną wizję rozwoju Dubaju i przewidywał przyszłość nie tylko z ropy naftowej, ale także z innych branż. W latach 80. dywersyfikacja Dubaju koncentrowała się wokół handlu i tworzenia centrów spedycyjnych i logistycznych, w szczególności Port Rashid oraz drugiego portu razem z SSE o nazwie Jebel Ali Free Zone, a także międzynarodowego lotniska w Dubaju, co doprowadziło do wielu znaczących globalnych zmian w żegludze i logistyce (DP World, Emirates, DNATA).

Dubaj doznał poważnego kryzysu gospodarczego w latach 2008-2010 i został dofinansowany przez bogactwa naftowe Abu Dhabi. Obecny dobrobyt Dubaju został przypisany petrodolarom Abu Dhabi. Przez poprzednie 5 lat instytucje rządowe Dubaju kumulowały zadłużenia na rzecz rozwoju, aż w 2014 r. suma długu przekroczyła 140 mld USD.

V. Główne sektory gospodarki

Zjednoczone Emiraty Arabskie są jedną z najdynamiczniej rozwijających się gospodarek na świecie. Kraj ten plasuje się w ścisłej dwudziestce importerów i eksporterów. W zakresie rozwoju kraju najczęściej emiraty Dubaj i Abu Dhabi są pionierami, a pozostałe emiraty wdrażają sprawdzone rozwiązania.

Do najistotniejszych sektorów gospodarki wyróżniających się w regionie można zaliczyć:

- sektor wydobywczy dla ropy naftowej i gazu ziemnego,
- sektor transportu (morski i powietrzny) i infrastruktura ułatwiająca handel towarami,
- sektor usług finansowych pod kątem inwestycji i niskich podatków,
- branża budowlana i możliwości inwestycji w nieruchomości dla obcokrajowców,
- przemysł ciężki stalowy, huty aluminium, ceramika, oraz przemysł stoczniowy;
- branża turystyczna: atrakcje, wystawy i konferencje biznesowe, turystyka medyczna,
- wykorzystanie innowacyjnych rozwiązań ICT przez instytucje rządowe.

Najważniejsze sektory gospodarki ZEA: wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego (34,3%), handel hurtowy i detaliczny (11,3%), usługi naprawcze (11,3%), nieruchomości (10,3%), usługi biznesowe (10,3%), konstrukcje budowlane (9,0%), produkcja (9,0%).

ZEA utrzymują wysokie rezerwy finansowe i posiadają stabilny sektor bankowy, dzięki czemu są bezpieczne dla inwestycji. Zgodnie z danymi Sovereign Wealth Fund Institute z sierpnia 2018 r., w Emiratach istnieje 6 rządowych funduszy inwestycyjnych. Abu Dhabi Investment Authority jest największym funduszem inwestycyjnym na Bliskim Wschodzie i drugim co do wielkości na świecie z 683 mld USD.

W styczniu 2012 r. Szejk Mohammed bin Rashid rozpoczął projekt na rzecz ekologicznej gospodarki. W ramach tego projektu Zjednoczone Emiraty Arabskie dążą do tego, by stać się globalnym centrum zielonej gospodarki oraz aby zachować przyjazne środowisko dla przyszłych pokoleń. Dzięki tej inicjatywie ZEA chce stać się jednym ze światowych liderów w tej dziedzinie, a także centrum eksportu i reeksportu ekologicznych produktów i technologii oraz utrzymania zrównoważonego środowiska dla wsparcia długoterminowego wzrostu gospodarczego. Inicjatywa obejmuje szereg programów i polityk w dziedzinie energii, rolnictwa, inwestycji i zrównoważonego transportu, oprócz nowych polityk środowiskowych i konstrukcyjnych.

Schemat przygotowania przyjaznego środowiska dla rozwoju 7 obszarów innowacji:

Źródło: UAE Ministry of Cabinet Affairs, UAE National Innovation Strategy

W 2015 roku rząd Zjednoczonych Emiratów Arabskich zainwestował 300 miliardów AED w celu wspierania gospodarki opartej na wiedzy, napędzanej innowacjami, aby przygotować ZEA na świat po ropie naftowej. Uruchomione zostanie 100 inicjatyw z dużymi inwestycjami w edukację, zdrowie, energię, transport, przestrzeń kosmiczną i wodę. Będą obejmować takie dziedziny, jak robotyka, energia słoneczna, rozwój własności intelektualnej, badania nad komórkami macierzystymi i biotechnologia.

Według corocznego rankingu Global Innovation Index, w 2016 r. Emiraty zostały uznane za najbardziej innowacyjny kraj arabski, jednocześnie plasując się na 41. pozycji globalnej (Polska jest na 39. miejscu). Pod koniec 2014 r. w Zjednoczonych Emiratach Arabskich ogłoszono program pt. „Strategia Innowacji Narodowej” (National Innovation Strategy), którego celem jest przekształcenie kraju w ciągu siedmiu lat w najbardziej innowacyjne państwo świata. Program obejmuje siedem priorytetowych obszarów innowacji, uznanych jako kluczowe obszary do osiągnięcia doskonałości – są to **energia odnawialna, transport, technologia, edukacja, opieka zdrowotna, gospodarka wodna oraz eksploracja kosmosu**. Oprócz tego państwo ZEA jest uznawane jako jeden z najbardziej innowacyjnych krajów w regionie Północnej Afryki i Zachodniej Azji (NAWA).

VI. Formy prowadzenia działalności gospodarczej

Rozwijanie kontaktów biznesowych w Zatoce Perskiej odbywa się praktycznie poprzez kontakty personalne, dlatego niezmiernie ważna jest fizyczna obecność na miejscu albo współpraca z miejscowym zaufanym przedstawicielem.

W przypadku zakładania miejscowego przedstawicielstwa podstawową decyzją, która definiuje dozwolony zakres działalności biznesowej w ZEA i najlepszy współczynnik ponoszonych kosztów do potencjalnej skali, jest wybór formy działalności i lokalizacji. Wybór ten dokonuje się głównie pomiędzy odpowiednią specjalną strefą ekonomiczną (free zone), a pełnoprawną lokalizacją na bazie lokalnego prawa ZEA (mainland), gdzie ta druga wymaga zawarcia umowy partnerskiej z obywatelem ZEA (tzw. Sponsor) mającym oficjalnie min. 51% udziałów w kapitale spółki. Specjalne strefy ekonomiczne, tzw. free zone, których jest w ZEA ok. 50 (w samym Dubaju ponad 20), okazały się bardzo ważną częścią sukcesu kraju w zachęcaniu międzynarodowych i regionalnych firm do lokowania działalności na terenie kraju. Strefy oferują uproszczone procedury i korzyści finansowe dla firm reprezentujących konkretne sektory. Praktycznie każda ze stref ma własną administrację, a co za tym idzie własne warunki rejestracji i zasady funkcjonowania oraz cenniki opłat czynności administracyjnych. Działalność w strefie free zone z perspektywy celnej oznacza, że jest się poza terytorium kraju (mainland), co umożliwia bezpośrednią współpracę jedynie z innymi podmiotami zarejestrowanymi w specjalnych strefach lub zagranicznymi – do prowadzenia dystrybucji na lokalnym rynku niezbędny jest lokalny Agent (posiadający emirackiego właściciela). Agent musi być obywatelem ZEA lub firmą, której właścicielem jest Emiraczyk i zarejestrowana jest w Ministerstwie Gospodarki. Często agenci wymagają nadania im wyłączności na import danego produktu/marki na terenie kraju. Umowa agencyjna

daje duże możliwości Agentowi i o ile warunki jej obowiązywania nie są jednoznacznie określone to proces jej rozwiązania może być skomplikowany. W związku z tym należy starannie sporządzić treść umowy podczas wyboru Agenta. Ponadto, w przypadku wprowadzania na rynek produktów wobec których jest lokalny obowiązek rejestracji (np. produkty spożywcze, sprzęt medyczny, lekarstwa, ognioodporne materiały budowlane) wówczas (jeżeli producent jest podmiotem zagranicznym) obowiązkiem lokalnego Agenta jest rejestracja tychże produktów. Firmy zarejestrowane lokalnie (poza strefami specjalnymi), czyli mainland, muszą oficjalnie mieć Sponsora. Najczęstsze warianty działalności to Establishment (własna działalność - przepisana w 100% na lokalnego sponsora) oraz LLC (Sp. z o.o.), w której sponsor jest jednocześnie większościowym udziałowcem w spółce posiadając min. 51% udziałów. Choć jest to oczywiście model bardzo odmienny od znanych z innych części świata – tak zorganizowany system w ZEA (jak również innych krajach GCC) działa od wielu lat i posiada odpowiednie uregulowania zapewniające prawa obu stronom. Sponsor w większości figuruje tylko w oficjalnych dokumentach i nie bierze udziału w codziennej działalności firmy. Sponsor musi być obywatelem ZEA i pobiera uzgodnioną z góry opłatę roczną. Zależnie od planów biznesowych uzasadnione może być wyszukanie dobrze umocowanego Sponsora, który pomoże w dotarciu do odpowiednich partnerów i kontaktów – nawet Sponsora z rodziny rządzącej, którego opłata może przekroczyć 1 mln AED rocznie.

Firmy doradzające w wyborze struktury prawnej mają swoją listę „zawodowych Sponsorów”, których mogą polecić – tak zorganizowany proces wyszukiwania partnera biznesowego powinien zapewnić bezpieczeństwo i transparencję, jednak należy zachować wszelkie zwyczajne środki ostrożności, jako że ostatecznie partner większościowy ma w świetle prawa przewagę w wypadku sporu. Dodatkowo, w przyszłości zmiana Sponsora może być procesem skomplikowanym. Niemniej jednak, przepisy kraju konstytuują stan, że w razie podpisania zobowiązań finansowych na rzecz firmy lub niepokrytych czeków bankowych, odpowiedzialność i konsekwencje spoczywają na osobach podpisujących dane zobowiązanie – Sponsor najczęściej w tego typu sytuacjach jest chroniony. Strefy offshore są dedykowane dla podmiotów międzynarodowych, które chcą mieć podmiot w swojej strukturze korzystający z liberalnych praw podatkowych obowiązujących w ZEA. Podmioty o tym charakterze

nie są upoważnione do współpracy z jakimkolwiek lokalnym podmiotem i nie mogą zatrudniać pracowników na miejscu.

Tabelaryczne porównanie ogólnych różnic 3 podstawowych modeli prawnych dla licencji przedsiębiorstw:

	Free Zone	Mainland	Offshore
Maks. Udziały	100%	w LLC 49% (51% tzw. Sponsor)	100%
Dozwolona działalność	Tylko w ramach stref ekonomicznych + z podmiotami zagranicznymi	Wszystkie emiraty + inne kraje GCC poprzez oddziały	Wyłącznie z podmiotami zagranicznymi
Cła importowe / VAT* (od 2018 r., z wyłączeniami)	0% / 0%	5% / 5%* (z wyłączeniami)	Nie dotyczy
Lokalizacja	Tylko w strefie: warianty „wirtualne” jak flexi desk, virtual office, shared office lub wynajęcie własnego magazynu	Dowolna w każdym emiracie po zatwierdzeniu przez władze lokalne. Wymagana siedziba w postaci fizycznego biura.	Licencje wydają niektóre Administracje free zone, brak możliwości fizycznej postaci. W adresie podana skrytka pocztowa (PO Box)
Lokalne konto bankowe	Tak	Tak	Tak, niektóre banki
Wiza rezydenta	Inwestor i pracownicy. Zamieszkanie dozwolone poza strefą.	Tak	Nie
Koszt rejestracji i licencji (za rok)	od 25 tys. AED (7 tys. USD)	od 29 tys. AED (8 tys. USD)	od 14 tys. AED (4 tys. USD)
Koszty biura (za rok)	Flexi desk wliczony w koszty licencji, inne warianty wg cennika strefy	od 36 tys. AED (10 tys. USD) + Sponsor od 10 tys. AED (3 tys. USD)	Nie dotyczy
Kapitał udziałowy do wpłacenia	Zależnie od strefy, czasami trzeba wykazać posiadanie określonej sumy	Niekonieczny	Niekonieczny

W czasie opracowania niniejszego przewodnika ogłoszone zostały projekty reform związanych z własnością firm i uzyskiwania praw do stałego pobytu (rezydencji) w ZEA, które mają przyciągnąć nowych inwestorów z kapitałem zagranicznych.

VII. System podatkowy

Zjednoczone Emiraty Arabskie słyną z bycia tzw. „rajem podatkowym” z uwagi na fakt, że stawka podatku dochodowego dla przedsiębiorstw wynosi 0%. Wyjątkiem objęte są podmioty z branży handlu ropą lub gazem, w przemyśle petrochemicznym, a także oddziały zagranicznych banków, które są obciążane progresywnym podatkiem dochodowym. Wysokość cła narzuconego na towary importowane to 5%, płatne przy odprawie towaru (w strefach free zone cło importowe nie obowiązuje). Od 1 października 2017 r. zostały wprowadzone nowe stawki akcyzy do cen detalicznych na produkty konsumenckie, które określa się jako szkodliwe dla zdrowia: produkty tytoniowe i napoje energetyczne obarczone zostały akcyzą wys. 100% ceny detalicznej, a napoje gazowane 50%¹ – płatne przez importera przy odprawie towaru. Konsumenci są dodatkowo obciążeni podatkiem VAT na poziomie 5% w zakresie większości produktów i usług.

Na rezydentach ciąży podatek w wysokości 5% rocznej wartości najmu zajmowanego mieszkania lub domu, a dla lokali komercyjnych wynosi 10%. Kwota podatku jest podzielona na 12 rat dodawanych do comiesięcznego rachunku za wodę i energię elektryczną. Przy zakupie nieruchomości narzucany jest podatek 4% od ceny transakcji. Kolejne podatki są naliczane w hotelach i restauracjach. W Dubaju do każdej doby hotelowej dolicza się tzw. Dubai Tourism Dirham w przedziale 7-20 AED w zależności od standardu hotelu. Dodatki w wysokości ok. 20 AED towarzyszą wielu czynnościom administracyjnym instytucji rządowych w Dubaju, w tym także opłacając mandaty. Od 1 stycznia 2018 r., ZEA jako pierwszy z krajów GCC wprowadził podatek VAT w wysokości 5%. Odstępstwem są produkty lecznicze, edukacyjne, produkty naftowe, usługi transportu i usługi socjalne oraz nieruchomości mieszkalne

¹ Government.ae, Excise Tax, www.government.ae/en/information-and-services/finance-and-investment/taxation/excise-tax, 09.09.2018

pierwszy raz wprowadzone do obrotu i usługi finansowe, dla których obowiązuje stawka VAT 0%.²

²VAT in UAE: These are the zero-rated, exempt supplies, Khaleej Times, 13.12.2017, www.khaleejtimes.com/business/vat-in-uae/VAT-in-UAE-These-are-the-zero-rated-exempt-supplies

VIII. Uczestnictwo w wielostronnych organizacjach i porozumieniach

Państwo ZEA jest członkiem Rady Współpracy Zatoki Perskiej (ang. Gulf Cooperation Council, GCC), w skład której wchodzi: Arabia Saudyjska, Bahrajn, Katar, Kuwejt i Oman. Kraje GCC koordynują między sobą bardzo wiele decyzji gospodarczych w regionie, jak również strategii politycznych na arenie międzynarodowej. Utworzyły one własną unię celną i dążą do utworzenia rynku wewnętrznego. UE i GCC współpracują w zakresie handlu, inwestycji i innych kwestii. Dla UE w 2016 r. GCC był czwartym co do wielkości regionem eksportu. Oprócz współpracy handlowej UE i GCC współpracują w obszarach energii, BiR oraz zmian klimatu.

Wszystkie kraje GCC, oprócz Omanu, są także częścią organizacji zrzeszającej producentów ropy naftowej, OPEC (Organization of the Petroleum Exporting Countries).

UE i Zjednoczone Emiraty Arabskie nawiązały stosunki dyplomatyczne, koncentrując się na wspólnych interesach politycznych i regionalnych. UE otworzyła przedstawicielstwo w Abu Dhabi w drugiej połowie 2013 r. w ramach świadectwa zaangażowania w zacieśnianie współpracy dwustronnej. Stosunki z UE istniały wcześniej w ramach umowy o współpracy między UE a Zatoką z 1988 r. (GCC) i relacji między regionami a krajami GCC.

UE i Zjednoczone Emiraty Arabskie mają wspólny interes w zapewnieniu stabilności w regionie Bliskiego Wschodu. Emiraty są coraz bardziej aktywne na scenie regionalnej i światowej, udowadniając, że są solidnym i wiarygodnym partnerem UE w wielu dziedzinach. Współpraca UE i ZEA w zakresie walki z terroryzmem znacznie się rozwinęła w ostatnich latach, w szczególności dzięki porozumieniu o organizowaniu corocznych sesji politycznych o tej tematyce. Zjednoczone Emiraty

Arabskie są również gospodarzem Hedayah Countering Violent Extremism Center w Abu Dhabi, którego UE jest jednym z ośmiu członków zarządu. Ponadto Zjednoczone Emiraty Arabskie od czerwca 2014 r. są gospodarzem regionalnego sekretariatu CBRN (Europejskie Centra d/s Doskonałości Chemicznej, Biologicznej, Radiologicznej i Nuklearnej) w zakresie ograniczania ryzyka.

IX. Dwustronna współpraca gospodarcza ZEA i Polski

Zjednoczone Emiraty Arabskie to dla Polski od dekady największy partner gospodarczy i handlowy w świecie arabskim. Od 2013 r. bilateralna wymiana handlowa zanotowała wyraźny wzrost i przekroczyła 1 mld USD rocznie. Wzajemne obroty handlowe za 2014 r. wyniosły optymistyczny poziom ok. 1,3 mld USD, a w 2015 r. ok. 905 mln USD. ZEA są obecnie największym partnerem handlowym Polski wśród krajów skupionych w ramach Rady Współpracy Państw Zatoki (GCC) obejmującej: Arabię Saudyjską, Bahrajn, Katar, Kuwejt, Oman i ZEA. Obroty dwustronne z ZEA stanowią połowę ogółu obrotów z krajami członkowskimi Rady Współpracy Państw Zatoki, przy czym po stronie polskiego eksportu ta dominacja jest jeszcze wyraźniejsza. Należy mieć na uwadze fakt, że ZEA rozsądnie wykorzystuje swoje położenie geograficzne dla sprawnej obsługi handlu międzynarodowego drogą morską między Wschodem a Zachodem, dlatego ok. 70% importowanych towarów jest dalej re-eksportowana. W związku z tym, istotna część importowanych towarów z Polski do ZEA trafia również do sąsiednich krajów w regionie.

Obroty handlowe Polska - ZEA za lata 2015 - 2017

Rok	Eksport [USD]	Import [USD]	Obroty [USD]	Saldo [USD]	Udział [%] Eksport	Udział [%] Import
2017	549.823.851	195.729.623	745.553.474	354.094.228	73,75	26,25
2016	658.795.074	122.265.560	781.060.634	536.529.514	84,35	15,65
2015	778.125.747	126.145.794	904.271.541	651.979.953	86,05	13,95

Źródło: UN Comtrade Database, Poland-UAE bilateral trade, www.comtrade.un.org/data/, wrzesień 2018

W 2016 r. Polska wyeksportowała bezpośrednio do ZEA towary o łącznej wartości ok. 700 mln USD, które stanowiły według skali wartości: maszyny i urządzenia elektroniczne, kosmetyki, produkty spożywcze, sprzęt wojskowy i pojazdy opancerzone, produkty i elementy stalowe, a także meble i materiały budowlane. W tym samym okresie ZEA wyeksportowały bezpośrednio do Polski towary o łącznej wartości ok. 105 mln USD, które według skali wartości stanowiły: aluminium surowcowe (ok. 50% wartości eksportu), elementy i półprodukty metalowe, części samochodowe, perfumy, herbatę, a także elektryczne sprzęty biurowe i AGD. Łącznie bezpośrednia wymiana handlowa w 2016 r. przekroczyła 800 mln USD, z dodatnim bilansem eksportu dla Polski na poziomie 600 mln USD. Należy podkreślić, że te dane dotyczą bezpośredniej wymiany towarów między krajami i nie uwzględniają wymiany towarów z udziałem krajów trzecich.³

Pozytywne tendencje pozwalają prognozować także istniejące mechanizmy prawno-instytucjonalne, w tym: Polsko-Emiracka Wspólna Komisja ds. Współpracy Gospodarczej pod przewodnictwem ministrów gospodarki obu krajów (jej pierwsze posiedzenie odbyło się w lutym 2013 r. w Warszawie), Wspólny Komitet ds. Współpracy funkcjonujący na mocy porozumienia międzyrządowego, bogata baza prawno-traktatowa w zakresie gospodarczym, wyznaczony w 2014 r. przedstawiciel ówczesnego Ministerstwa Gospodarki RP do pełnienia funkcji Stałego Przedstawiciela Polski przy Międzynarodowej Agencji Energii Odnawialnej – IRENA, oraz powołany od kwietnia 2014 r. Wydział Promocji Handlu i Inwestycji przy Ambasadzie RP w Abu Dhabi, który w 2017 r. na podstawie reorganizacji strategii Ministerstwa Rozwoju w zakresie wsparcia promocji polskiego eksportu został zastąpiony przez Polską Agencję Inwestycji i Handlu (PAIH) poprzez utworzenie Zagranicznego Biura Handlowego w Dubaju. W promocję polskich interesów w ZEA zaangażowane są: Ministerstwo Rozwoju za pośrednictwem PAIH, Krajowa Izba Gospodarcza, Polska Organizacja Turystyczna, które uczestniczą w wystawach branżowych i organizują fora biznesowe, jak również Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKE), która wspiera działalność polskich eksporterów na rynku emirackim, udzielając ochrony ubezpieczeniowej w ramach działalności komercyjnej. Niezmiennego wsparcia o charakterze informacyjnym i organizacyjnym

³The Observatory of Economic Complexity – www.atlas.media.mit.edu – grudzień 2017 r.

udziela powstała w marcu 2006 r. Polska Grupa Biznesu pod auspicjami Izby Handlu i Przemysłu Abu Dhabi.

Aktywizacji współpracy gospodarczej oraz wymiany turystycznej sprzyjają, obok ustanowionych w lutym 2013 r. bezpośrednich połączeń lotniczych linii Emirates do Warszawy i później linii WizzAir do Katowic, obowiązujące od dnia 6 maja 2015 r. nowe uregulowania dot. zniesienia obowiązku wizowego dla obywateli emirackich przy wjeździe do strefy Schengen i umożliwiające na zasadzie wzajemności - bezwizowy pobyt obywatelom polskim na terytorium ZEA do 90 dni w okresie 180 dni. Dzięki temu również rozwija się turystyka sezonowa z Polski do Emiratów, często oferując połączenia czarterowe do Ras Al Khaimah. Koniunkturę rosnącego popytu stara się wykorzystać linia FlyDubai, która otworzyła pierwsze bezpośrednie połączenie do Krakowa.

Nawiązywane są kontakty na nowych płaszczyznach, w tym dot. współpracy w zakresie małej i średniej przedsiębiorczości oraz innowacji poprzez porozumienia dwustronne między Ministerstwem Gospodarki ZEA a PARP, jak również w dziedzinie nowoczesnych technologii, w tym kosmicznych (perspektywy współpracy UAE Space Agency z Polską Agencją Kosmiczną). Planowana jest aktywizacja działań promocyjnych polskich przedsiębiorstw, zainteresowanych obecnością na rynku emirackim, jak również udziałem w planach rozwojowych ZEA (transport morski, lotniczy, drogowy, infrastruktura wodna, kanalizacyjna, telekomunikacja, usługi szkoleniowe, kartograficzne, geodezyjne, geologiczne). Nowe szanse dla polskich podmiotów z branży budowlanej i wykończeniowej stwarza także organizacja Światowej Wystawy EXPO 2020 w dniach od 20 października 2020 r. do 10 kwietnia 2021 r., której ok. 80% utworzonej infrastruktury ma zostać wykorzystana po zakończeniu wystawy. Zakończenie EXPO 2020 w 2021 r. zapoczątkuje obchody 50. rocznicy utworzenia ZEA, co z pewnością przełoży się na kolejne wydarzenia i nowe perspektywy współpracy polsko-emirackiej.

X. Eksport / Import – uwarunkowania

Przepisy regulujące zasady importu towarów są oparte na kodeksie handlu Rady Współpracy Zatoki Perskiej (ang. GCC Customs Law), prawa federalnego Zjednoczonych Emiratów Arabskich, międzynarodowych porozumień, oraz lokalnego prawa danego emiratu. Obrót niektórymi towarami jest ograniczony lub zakazany w kontekście importu do kraju, a nawet tranzytu czy przeładunku – kategorie tych produktów są oznaczone na podstawie kodów HS i wobec nich może być wymagana specjalna zgoda transportu lub całkowity zakaz. Kilka przykładów kategorii produktów podlegających całkowitemu zakazowi: wszelkie narkotyki (w tym ziarna makowca), produkty pochodzące z krajów bojkotowanych, towary pochodzące z Izraela lub noszące izraelskie znaki towarowe, kości zwierząt, przedmioty i urządzenia do uprawiania hazardu, atrapy pieniędzy, trzywarstwowe sieci rybackie, używane lub regenerowane opony, przedmioty skażone promieniowaniem, oraz wszelkie materiały drukowane, malowane, rzeźby lub inne rekwizyty sprzeczne z islamem.

Stawki cła są uproszczone, gdzie stawka naliczana może być na kilka sposobów: ad valorem (procentowo), w określonej kwocie lub jedno i drugie. Dla towarów importowanych z poza strefy GCC, przeważnie jest to stawka 5% wartości deklarowanej na dokumentach transportowych. Urząd celny ma jednak prawo zakwestionować przedstawione dokumenty i naliczyć cło według oszacowanej realnej wartości towaru. Wyjątkiem są produkty alkoholowe wobec których cło wynosi 50%, a produkty tytoniowe są obciążone cłem wysokości 100% i dodatkową opłatą opartą na wadze towaru. Wyjątki zniesienia cła dotyczą produktów pochodzących z krajów będących członkami porozumienia krajów arabskich GAFTA oraz przypadków importu istotnych surowców do produkcji lokalnej, gdzie importerem jest fabryka posiadająca zgodę Ministerstwa Finansów.

XI. Zachęty / bariery przy wejściu na rynek

Rynek ZEA należy postrzegać jako bramę handlową na region Półwyspu Arabskiego, Afrykę Zachodnią oraz do Iranu i dalej do Indii. Można założyć, że wiele międzynarodowych firm umieściło swoje regionalne biura akurat w Emiratach (najczęściej w Dubaju). Często uważa się, że jeżeli dane rozwiązania lub produkt przyjmie się w Dubaju to oznacza, że ekspansja w regionie będzie znacznie łatwiejsza.

Główną barierą dostępu do rynku są wysokie koszty i inwestycje, jakie należy ponieść zanim faktyczny potencjał współpracy zostanie odkryty. Dodatkowo wymagane partnerstwo z obywatelem ZEA, tzw. sponsorem jest kolejnym powodem hamującym podjęcie organicznej ekspansji. Firmy funkcjonujące w strefach ekonomicznych (free zone) lub firmy zagraniczne potrzebują powołać oficjalnego dystrybutora lub agenta, który może ich produkty wprowadzać na rynek do sprzedaży hurtowej i detalicznej. Powołany agent najczęściej posiada wyłączność na określoną gamę produktów. Jednak w przypadku braku satysfakcji ze strony dostawcy to rozwiązanie umowy z niewydajnym agentem będzie bardzo trudnym przedsięwzięciem, jeżeli zagraniczny dostawca nie ma ugruntowanych podstaw do takich czynności. W przypadkach sporów zanim sprawa trafi do sądu należy ją w pierwszej kolejności skierować do Komisji Agentów Handlowych (Commercial Agencies Committee) działającej od 2010 r., która ma możliwość rozwiązania współpracy między dostawcą a agentem, lub skierować wniosek do miejscowego sądu.

Inna forma barier dostępu dotyczy uczestnictwa w składaniu ofert do przetargów rządowych. W pierwszej kolejności firmy muszą zostać zakwalifikowane, aby otrzymać zaproszenie do udziału w przetargu. Dogrywka przetargu jest spotykaną praktyką. Do przystąpienia w przetargach na przedsięwzięcia federalne oferenci muszą być obywatelami ZEA lub firmy muszą być co najmniej w 51% własnością obywateli ZEA, gdzie

wadium wynosi 5% wartości oferty. Powyższe zasady nie mają zastosowania przy dużych przedsięwzięciach lub zamówieniach zbrojeniowych, gdzie miejscowe podmioty nie są w stanie zrealizować takich zamówień. Rząd stara się angażować swoich obywateli w strategicznych sektorach jak finansowy i budowlany. Coraz częściej wymaga się od prywatnych firm zatrudniających powyżej określonych progów, aby dany odsetek pracowników stanowili Emiraccy.

XII. EXPO 2020 Dubai

Wystawy EXPO od 1751 roku stanowią największe forum prezentacji osiągnięć naukowych, pozwalając dzielić się wiedzą i debatować nad globalnymi problemami świata. EXPO 2020 w Dubaju jest pierwszą Wystawą Światową organizowaną w kraju arabskim. Będzie to pierwsza taka wystawa, która odbędzie się w sezonie zimowym.

Wystawa potrwa od 20 października 2020 r. do 10 kwietnia 2021 r. pod hasłem: **Connecting Minds, Creating the Future** – Łącząc umysły, tworzymy przyszłość.

Temat przewodni rozwijają trzy podtematy: **Opportunity** (Szanse), **Mobility** (Mobilność) i **Sustainability** (Zrównoważony Rozwój). Poprzez wybór tematyki organizatorzy pragną podkreślić, że rozwiązanie największych globalnych problemów jest poza zasięgiem jednego państwa czy regionu, dlatego warto działać wspólnie, bez względu na szerokość geograficzną, bariery instytucjonalne czy różnice kulturowe, aby razem osiągnąć sukces. Stąd dążenie organizatorów, by zaprosić do udziału w wystawie jak największą liczbę krajów i organizacji międzynarodowych (200), dbałość o stworzenie równych warunków dla prezentacji dorobku wszystkich krajów, także tych uboższych (zasada jeden kraj – jeden pawilon).

Organizatorzy szacują, że podczas 173 dni Wystawę odwiedzi przeszło 18,5 mln gości i planują przyciągnąć najwyższy w historii wystaw EXPO odsetek zagranicznych gości (70%). Ponad 80% infrastruktury zbudowanej na EXPO 2020 będzie efektywnie wykorzystywane w celach biznesowych po zakończonej Wystawie.

Teren EXPO 2020 w Dubaju zajmuje obszar ponad 4 km². Kształt terenów Wystawy został podporządkowany podziałowi na podtematy. Pawilony narodowe są budowane samodzielnie, mniejsze pawilony oraz pawilony tematyczne będą udostępnione przez organizatorów.

Komisarzem Sekcji Polskiej jest Pan Tomasz Pisula, Prezes Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu S.A. (PAIH), powołany na to stanowisko Uchwałą Rady Ministrów z dnia 7 marca 2018 r. Koordynatorem projektu jest Pani Monika Dyląg-Sajór. Instytucją odpowiedzialną za przygotowanie obecności Polski na Światowej Wystawie EXPO w Dubaju jest PAIH. Zadanie to PAIH realizuje pod nadzorem Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii.

Głównymi celami obecności Polski na EXPO w Dubaju są:

- promocja gospodarcza: wzmocnienie kontaktów gospodarczych Polski z ZEA oraz całym rejonem Bliskiego Wschodu; w szczególności w zakresie wspierania polskich przedsiębiorców w poszukiwaniu nowych rynków zbytu oraz budowaniu trwałych relacji handlowych, a także w zakresie współpracy naukowej;
- budowa wizerunku: kształtowanie wizerunku Polski w obszarach związanych z tematem przewodnim wystawy, w odniesieniu do nowych, w porównaniu z poprzednimi wystawami, grup docelowych.

Na działce o powierzchni 1876 m² stanie pawilon, który podczas EXPO stanowić będzie główną arenę prezentacji bogatego programu promocji Polski. Oprócz ekspozycji w pawilonie przewidziano bogaty program wydarzeń towarzyszących. Polski pawilon znajduje się w centralnym punkcie wystawy w części poświęconej mobilności. Zarówno lokalizacja – u zbiegu kilku głównych szlaków komunikacyjnych, jak i ciekawy kształt działki, sprzyjają przygotowaniu atrakcyjnej ekspozycji, a tym samym zainteresowaniu dużej liczby zwiedzających.

W pawilonie poza ekspozycją stałą, znajdą się także: strefa wystaw czasowych (głównie dla prezentacji polskich regionów), sala konferencyjna, strefa dzieci, scena dla wydarzeń artystycznych oraz polska restauracja serwująca wypiekany na miejscu chleb oraz bogatą ofertę ciast i innych przysmaków polskich.

Szczególne miejsce w programie udziału Polski w EXPO mają przedsiębiorcy. Wychodząc z założenia, że każdy aspekt obecności Polski na EXPO powinien mieć kontekst gospodarczy, powstał program promocji gospodarczej, na który składają się następujące elementy:

1. Współpraca przy tworzeniu ekspozycji w pawilonie,
2. Program partnerstwa komercyjnego,

3. Program promocji branżowej.

Dedykowanym portalem informacyjnym postępów w przygotowaniach jest dostępny pod adresem: www.expo.gov.pl

XIII. Kultura biznesowa

Personalne kontakty są kluczem do pozyskania kontrahentów na rynku w Emiratach Arabskich. Możliwe jest by zdobyć kontakty poprzez innych klientów, dostawców oraz w kręgu socjalnym.

Emiratczycy związani z rodzinami królewskimi każdego emiratu, w dużym stopniu kontrolują podmioty rządowe, duże firmy i główne konglomeraty ekonomiczne.

Przepisy ZEA chronią relacje lokalnych firm z zagranicznymi podmiotami. W przypadku inwestycji typu joint-venture lokalny partner musi posiadać co najmniej 51 procent kapitału. Jest to częste w imporcie dóbr konsumpcyjnych: tekstyliach, obuwiu, żywności itp. Joint-Ventures są również tworzone z tak zwanymi „partnerami uśpionymi”, czyli takimi, którzy nie uczestniczą w zarządzaniu, chociaż wyraźnie kontrolują kapitał.

Spotkania biznesowe są przyjazne. Gospodarz zwykle bierze inicjatywę i decyduje, kiedy zacząć rozmowę o interesach. Dobrze jest odbierane gdy przeciwna strona broni swoich argumentów determinacją, ale bez oznak złości i niecierpliwości.

Rozmowy zazwyczaj nie są szczegółowe, wręcz dość ogólnikowe. Powinny jednak one prowadzić do zbudowania zaufania, które w świecie arabskiego biznesu jest sprawą najistotniejszą.

W kontaktach z obywatelami ZEA znajomość języka arabskiego jest atutem, niemniej jednak większość negocjacji odbywa się w języku angielskim. Negocjacje biznesowe nie są z góry zaplanowane ani zorganizowane. Wskazane jest, aby zagraniczny negocjator nadał priorytet kluczowym aspektom oraz w sposób zwięzły i klarowny przedstawił swoje rozwiązanie. Jeżeli w reakcji zauważymy pytania zagłębiające się w materię, można to potraktować jako zainteresowanie drugiej strony.

Podczas negocjacji cen, Emiratczycy zwykle stosują praktykę, pytając, jaka jest cena jednostkowa za dużą kwotę zamówienia. Gdy uzyskają tę cenę, będą próbowali zastosować ją do dowolnego zamówienia, nawet niewielkiego.

XIV. Przydatne kontakty / ZBH, Izby Handlowe, Konsulat, Ambasada

Nazwa instytucji	Opis	www i kontakt
 Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Abu Zabi	Ambasada RP oraz Konsulat RP w Abu Dhabi Kierownik placówki: Robert Rostek - Ambasador RP	www.abuzabi.msz.gov.pl abudhabi.amb.sekretariat@msz.gov.pl tel.: +971 2 446 5200 Godziny i dni pracy: 09:00 - 15:30, niedziela - czwartek (we wtorki Konsulat nieczynny)
 Polish Investment & Trade Agency PFR Group	Polska Agencja Inwestycji i Handlu S.A. (PAIH) Zagraniczne Biuro Handlowe w Dubaju	www.paih.gov.pl, uae.trade.gov.pl Moneer Faour (pl / en / ar) e-mail: moneer.faur@paih.gov.pl Michał Bakula (pl / en) e-mail: michal.bakula@paih.gov.pl tel.: +971 4 8868 455 Godziny i dni pracy: 09:00 - 18:00, niedziela - czwartek
	Zespół ds. uczestnictwa w EXPO 2020 w Dubaju Komisarz: Tomasz Pisula Koordynator: Monika Dyląg-Sajór	www.expo.gov.pl Marta Zielińska marta.zielinska@paih.gov.pl Marcin Olejnik marcin.olejnik@paih.gov.pl
 وزارة الاقتصاد MINISTRY OF ECONOMY UAE Ministry of Economy	Ministerstwo Gospodarki promuje środowisko sprzyjające współpracy handlowej, rozwoju turystyki, eksportu. Regulator przepisów dbający o dopasowanie prawa do światowych standardów.	www.economy.gov.ae info@economy.ae Abu Dhabi - tel.: +971 2 613 1111 Dubai - tel.: +971 4 3141 555 Godziny i dni pracy: 07:30 - 14:30, niedziela - czwartek
 رؤية VISION 2021 الهيئة العامة للغرفة التجارية UNITED ARAB EMIRATES GOLDEN JUBILEE YEAR 50 VISION 2021	Wizja 2021 została zatwierdzona przez wiceprezydenta i premiera, składająca się z 6 filarów, aby osiągnąć statusu jednego z najlepszych krajów na świecie do 2021 r. na okazję 50-lecia niepodległości.	www.vision2021.ae tel.: +971 4 3304433 nationalagenda@pmo.gov.ae

Nazwa instytucji	Opis	www i kontakt
 غرفة أبوظبي ABU DHABI CHAMBER Abu Dhabi Chamber of Commerce and Industry	Izba Gospodarczo-Przemysłowa w Abu Dhabi zrzesza przynależne podmioty gospodarcze i przyczynia się do inicjatyw na rzecz rozwoju współpracy.	www.abudhabichamber.ae contact.us@adcci.gov.ae Tel: +971 2 6214 000 Godziny i dni pracy: 08:00 - 15:00, niedziela - czwartek
 غرفة دبي DUBAI CHAMBER Dubai Chamber of Commerce and Industry	Dubajska Izba Gospodarczo-Przemysłowa wspiera miejscowe podmioty, tworzy sprzyjające środowisko współpracy i promuje Dubaj jako międzynarodowy hub biznesu.	www.dubaichamber.com tel: +971 4 228 0000 Info dla członków: info.member@dubaichamber.com Opracowania ekonomiczne: info.dataresearch@dubaichamber.com Inne zapytania: customer-care@dubaichamber.com Godziny i dni pracy: 08:00 - 14:00, niedziela - czwartek
 Sharjah Chamber of Commerce & Industry	Izba Gospodarczo-Przemysłowa w Sharjah aktywnie przyczynia się do rozwoju współpracy wśród swoich członków i ułatwia kontakt z instytucjami rządowymi.	www.sharjah.gov.ae tel: +971 6 5302222 Email: scci@sharjah.gov.ae Godziny i dni pracy: 07:30 - 14:30, niedziela - czwartek
 غرفة عجمان AJMAN CHAMBER Ajman Chamber of Commerce & Industry	Izba Gospodarczo-Przemysłowa w Ajmanie skupia się na przyciąganiu inwestorów przemysłowych do umocnienia pozycji emiratu w obszarach produkcji i przetwórstwa.	www.afz.gov.ae info@ajmanchamber.ae tel: +971 6 7011555 Godziny i dni pracy: 07:30 - 14:15, niedziela - czwartek
 غرفة رأس الخيمة R.A.K CHAMBER Ras Al Khaimah Chamber of Commerce & Industry	Izba Gospodarczo-Przemysłowa w Ras Al Khaimah wykorzystuje innowacyjne techniki oparte na kreatywności i przywództwie, aby rozwijać różnorodne obszary gospodarki i osiągnąć założoną doskonałość biznesową.	www.rakchamber.ae info@rakchamber.ae Tel: +971 7 2260000 Godziny i dni pracy: 07:30 - 14:30, niedziela - czwartek

